

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 111.

Tredie Session.

67de Møde.

Torsdagen den 29de Januar.

(Fortf.)

Wessely: I det jeg anerkjender, at der i den Anstuelse, hvorfra det ærede Medlem fra Helsingør (Kirf) er gaaet ud ved at fremsætte sine Bemærkninger i denne Sag, ligger en Betragtning af, at man saa meget som muligt bør søge at redde Menneskeliv, som stundom opoffres her paa Kysterne ved Havets og Stormens Voldsomhed, saa forekommer det mig dog, at man ogsaa bør tage i Betragtning den anden Side af Sagen, hvorvidt Omkostningerne derved ville staae i et uforholdsmæssigt Forhold til det rimelige Udbytte, og hvorvidt i det Hele Redningsapparaters Anbringelse paa Kysterne vilde skaffe noget praktisk heldigt Resultat. Naar den ærede Rigsdagsmand har henledet Opmærksomheden paa, at det ved en Strandning nede ved Helsingør kunde have indtruffet, at Mandskabet paa et Skib, som strandede ikke langt fra samme Sted, hvor et andet Skib strandede, med Banfællighed eller maaskee rettere slet ikke kunde være blevet reddet, saa forekommer det mig, at det maatte nærmere oplyses, af hvilken Bessaffenhed Kysten er; thi et af de Momenter, som, saavidt jeg veed, har en betydelig Indflydelse paa Bedømmelsen af denne Sag, det er, med hvor stor Hurtighed eller Lethed et Skib, som er strandet paa Kysten, slaas itu og Redningen af Mandskabet derved forhindres. Men, saavidt mig bekjendt, troer jeg ikke, at Kysten i Nærheden af Helsingør er af en saadan Bessaffenhed eller Sværs Voldsomhed ved en Storm saa stærk, at det i Almindelighed kan befrygtes, at et Skib med stor Hurtighed kan blive slaat itu. (Kirf: Jo, det er Tilfældet!) Det er muligt. Med Hensyn til hyppig Anbringelse

af Redningsapparater langs Kysterne, da maatte man dog lægge Mærke til, at Nytten af dem paa en Maade maa siges at være afhængig af Hyppigheden af de Strandinger, der finde Sted paa Kysten eller i Nærheden af det Sted, hvor Stationen er for Redningsapparatet; thi det er Dvælsen og Brugen af Apparatet, som er i høi Grad nødvendig, for at det hensigtsmæssigt skal kunne anvendes, naar Strandingen indtræffer. Det forekommer mig derfor, at den ærede Rigsdagsmand, skjøndt han er gaaet ud fra en meget rigtig Betragtning, dog maaskee har stillet sine Fordringer vel høit med Hensyn til alle de Stationer, som skulde oprettes langs vore Kyster, for at bjerge Menneskeliv ved Strandinger. Med Hensyn til de Bemærkninger, som det ærede Medlem har anført om Baadenes hensigtsmæssige Indretning, da er jeg fuldkommen enig med ham i, at det er en Hovedbetragtning ved denne Sag, hvorledes Baadene bør være, og hvorledes de virkelig ere indrettede; men jeg troer, efter hvad jeg har kunnet bringe i Erfaring, at de første Baade, der ere blevne anskaffede, have været, om man saa kan sige, et uheldigt Forsøg i denne Retning (Kirf: Ja!). Men jeg troer, at det navnlig er ved at raadspørge Beboerne paa Vestkysten af Sjælland, at man er kommen til en forbedret Construction af Baadene. Hvorvidt den Construction, der er anvendt ved de fleste Baade, er aldeles uden Feil, eller om der i flere Henseender endnu kunde gjøres betydelige Forbedringer deri, skal jeg her ikke yttre mig om; men jeg skal kun tillade mig at gløse opmærksom paa, at den Mand, der har taget sig saa meget af denne Sag, Kammerraad Glaudi, — jeg troer, at det er rigtigt, at han nævnes her, da han har gjort sig saa fortjent af denne Sag — har været med i den Commission, som har undersøgt Kysterne,